

SCHOOL7

jaro 2019

Školní časopis ZŠ U Vršovického nádraží,
který vám vyjarní náladu

Nejlepší
školní časopis
v Česku
2018!

*Jsou deváťáci
cool?*

Naše expertiza odhalila
jejich plusy a minusy

Máš za pět!

Redaktorky vzpomínají
na svoji první pětku

Vše o dvoření a prvních
pusách

JARNÍ LÁSKY

OBSAH

Co všechno si přečtete
v 6. čísle časopisu sChOOL?

sChOOL news
(strany 4–7)
Kauza okna
Prostě Londýn
Únik z Titaniku
Zprávičky

sChOOL
pohromy (strana 8)
Nejtrapnější prohršky
Názoroviště

sChOOL expertiza (strana 9)
Zkoumali jsme, jestli
jsou deváťáci cool

sChOOL poprvé (strana 10)
První pětka

sChOOL lidi (strana 11)
Nejoblíbenější věci paní
ředitelky a paní učitelky Suché

sChOOL typologie
(strany 12–13)
Nafotili jsme dvanáct typů učení

sChOOL čtení pod lavici
(strany 14–16)
Velký přehled všeho, co patří k jaru:
Vše o lásce nebo čarodějnicích

sChOOL poradna
(strana 17)
Se školní psycholožkou
o dvoření a namlouvání

**sChOOL ho-
bby** (strana 18–19)
Zpívání podle Davida
Nejzábavnější kroužky naší školy
Recenze
Soutěž

sChOOL anketa (strana 20)
Máš poznámku v žákovské?

Škola se anglicky řekne „school“.
A kdybyste to nevěděli, tak ta naše
je i COOL. Má totiž svůj magazín
sChOOL. V ruce držíte jeho 7. číslo.

Vítězíme!

Časopis sChOOL vzniká na ZŠ U Vršovického nádraží v Praze. Na jaře 2018 byl zvolen nejlepším školním časopisem v Praze, v listopadu 2018 nejlepším školním časopisem v České republice. Je vydáván za finančního přispění MČ Praha 10. Sedmé (jarní) číslo vyšlo 30. dubna 2019.

sChOOL
HLASKA

„A co já?!“

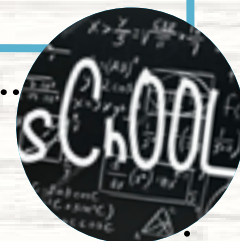
„A co já?!“ Takto redaktorka Táňa propadala panice, když se dozvěděla, že na příští schůzku redakce časopisu nedostala žádný úkol. Evidentně jí nesvědčí víkend, kdy nemusí sepsovat článek.

Smutná chudinka Táňa příští středu dorazila na další redakční setkání s bonboniérkou – slavila totiž svátek. Jenže stačilo pět sekund – a bylo vymalováno. Utrpěla další trauma. Zde se prosím podívejte, kdo do sebe narval poslední bonbon. Ano, redaktorka Stella.

Kdo dělá sChOOL?

Redakce: Adam Kabát, David Hlaváček, Eliška Horváthová, Kateřina Juránková, Stella Polláková, Tamara Macková, Tatiana Bobáková
Hlavní fotograf: Adam Kabát
Jazyková korektura: Zora Bartošová
Celková korektura: Jana Frojdová
Koordinace, obsah, přepis a editace textů, fotoeditace, grafická úprava: Alena Bartošová

ŠKOLA V ČÍSLECH

150

Tolik šatních skříněk
se nachází na
2. stupni naší ZŠ.

Na 2. stupni také najdete velké množství rostlin, z toho 25 jsme jich napočítali na schodech za mříží.

5

V redakci časopisu
sChOOL působí pět
brejlounů.

80

TOP MÍSTA

Fotograf Adam Kabát zachytil jarní květenu před školou. Není to nádherná?

Pocitovka z redakce

Proč miluju jaro

Napsala: Eliška Horváthová

Jaro mám ráda, protože se všechno budí ze zimy a není teplo a ani zima, je tak akorát. Také máme jarní prázdniny a je po vysvědčení, takže je to pohoda. Všechno kvete a na jaře mám také moc ráda, když se jen tak procházím po Grébovce a rozhlížím se kolem. «

Slavíme

Na jaře slavíme samozřejmě Velikonoce, pak Apríl, Mezinárodní den dětské knihy, Mezinárodní den spodního prádla, ale taky:

Den učitelů

28. března

Na celém světě slaví učitelé až 5. října, ale v České republice máme speciální: 28. března si připomínáme výročí narození Jana Ámose Komenského (narodil se v roce 1592). Proč právě jeho? Hádejte: a) byl to první učitel na světě, b) zavedl povinnou školní docházku, c) byl to myslitel, který se ve svých spisech zabýval vyučováním. «

sChOOL
KALENDAŘ

Hádej!

Máme pro vás hádanku! Na exit game, o které se dočtete na straně 6, jsme vyfotili stvoření, které v nás vyvolalo hrůzu. Kdo to podle vás je?

- Jožin z Bažin,
- Freddy Krueger,
- redaktor David v masce Freddyho Kruegera,
- Marie Terezie v masce Freddyho Kruegera.

Komentujeme ŠKOLNÍ RÁD

„Žáci jsou povinni přicházet do školy čistě upraveni a vhodně oblečení, a dodržovat bezpečnostní a hygienické pokyny.“

Tak praví náš školní řád. Takže když zabláhnete někoho, jak si nemyje ruce po záchodě, dejte najevo pohoršení: „Fuuuu!“ Pak pro jistotu zavolejte 158 – na prasátka se musí tvrdě. «

KAUZA OKNA

Dojmy a fakta

Jedině v časopise sChOOL se dozvíte vše o jedné z největších akcí naší školy – výměně oken.

Napsali: Tamara Macková, Tatiana Bobáková, Adam Kabát, David Hlaváček
Fotila: Alena Bartošová

Jistě jste si v posledních měsících všimli hluku, prachu a chaosu. To všechno kvůli velké výměně oken. „Je to hrůza,“ pravil nám ve zkratce pan školník Jantač, když jsme se ho ptali, jak vše probíhá. Zjistili jsme pro vás mnohem víc.

NEPOŘÁDEK A HLUK

„Dělníci jsou pomalí a líní,“ shrnuje celou situaci pozorovatel David Velehlava (jde o dobrovolně zvolenou přezdívku, skutečné příjmení nechce – stejně jako následující citování – uvádět). „Vše se dost táhne a kvůli tomu se mění i celý rozvrh,“ přidává svůj postřeh Tamara Racek. „Všude byla špína, ale výsledek je hezký,“ přihazuje kapku optimismu Tatiana Bobík.

„Na výměně oken bylo nejlepší, že jsme měli tři dny prázdnin navíc,“ zdůraznil Adam Kábi.

MOZAIKA A DALŠÍ POTÍŽE

Současné s výměnou oken probíhá i výměna vchodových předních dveří, zadních vedoucích na hřiště a dveří na střechu. Zástupkyně ředitelky Bohumila Boháčová prozradila

KOLIK TO STÁLO?

Částka se stále mění. Protože jde o veřejnou zakázku, cenu celé výměny oken a dveří si můžete najít na stránkách úřadu desáté městské části. Na začátku činil odhad okolo čtrnácti milionů a nyní už jsme na patnácti milionech.

KURIOZITKA
V sále školy došlo k zajímavé situaci: na západní stranu byla umístěna jiná okna s jinými kličkami než na východní straně. Velmi kuriozní!

i pozoruhodný detail: „Mozaika, která je tak zničená, že se nedá repasovat, se musí po dohodě s památkáři vyrobít nová.“ Největší problémy podle ní nastaly v souvislosti se zajištěním náhradních prostor pro výuku. „Také se vše komplikovalo tím, že se měnil harmonogram prací,“ uvedla. Problém viděla i v uzavřených toaletách na daném patře: „Žáci museli do jiného patra, například dívky z třetího patra musely až do přízemí na dívčí toalety.“

KDY TO SKONČÍ?

Všechny vás určitě zajímá, kdy bude hotovo. „24. února měly být dokončeny všechny vnitřní práce a do konce března pak v případě příznivého počasí vnější ostění. Okno ve třetím patře jižní budovy se nechá až na hlavní prázdniny,“ sdělila redakci sChOOL zástupkyně. Předpokládaný konec celé výměny je podle ní na dohled v červenci 2019. Dodejme, že dlouhá akce započala 22. října 2018. «

Morana a Botič

Napsali: Tatiana Bobáková
a David Hlaváček

Jaro nám začalo pěkně tradičně. Jako každý rok jsme vyráběli Moranu a házeli ji do Botiče. Proč? Přece abychom vyhnali zimu! Sešli jsme se v sále školy a odrecitovali si jarní básničky a zazpívali si písně. Třeba žáci paní učitelky Chocholoušové zapěli Slavíky z Madridu, zazněla i píseň Beskyde, Beskyde. Pak jsme se vypravili s celou školou na průvod kolem Vršovíc. O překvapení se postarala židle, kterou jsme našli v Botiči. Pomáhal nám ji vylovit bezdomovec. Za odměnu si židli nechal. A jaro je tu. «

První pomoc

Napsala: Kateřina Juránková

V březnu jsme měli speciální dopravní výchovu zaměřenou na zdravotvědu. Říkali nám o první pomoci. Víte, že když někdo omdlí na pláži kvůli horku, je dobré mu půjčit slunečník a také do něj nalít studený nápoj? Když omdlí obyčejně, tak ho prostě otočte na záda. A pohodlně! Potom mu stačí zvednout nohy, aby pořád ležel. No fakt! «

Pejskoviny

Napsal: Kája Tomašík,
externí autor z 2. A
Fotila: Ilona Voříšková

Na konci března byli u nás ve škole pejsci. Paní, která je přivedla, nám představila své psí kamarády. Jedna fenka se jmenovala Čekí. Bylo jí dvanáct let. Další Elí byla hrozně roztomilá, ale trochu zlobivá. Faja bylo ještě štěňátko. Zkoušeli jsme i sebeobranu, musím přiznat, že jsem se trochu bál. Naštěstí to trvalo jen chvíli. «

Prostě LONDÝN

Vypravili jsme do tajemných koutů Londýna, kde se proháněl Sherlock Holmes nebo Harry Potter. Co jsme tam zažili? A kdo měl problémy na hranicích?

Napsali: Adam Kabát a David Hlaváček
Budku vyfotil: Adam Kabát

Vypuklo to 28. března ve 14:45, kdy se před naší školou objevil bílý autobus s cizími dětmi z jiných škol. Adam, David, Nancy, dalších asi dvacet dětí a dvě paní učitelky přiskočili dovnitř a nechali se unášet směr Velká Británie. Na francosko-britských hranicích se zapotila Nancy. Měla namále, protože měla nějaké nesrovnalosti s vízem a pasem. Nakonec ji ovšem do Anglie pustili. Prošli a projeli jsme toho opravdu hodně: Přírodovědné muzeum, Historické muzeum, Britské muzeum, Greenwich, Big Ben, na Trafalgar Square jsme byli jako pečení vaření. Vyjeli jsme na mrakodrap Shard a obdivovali jsme krásně osvětle-

ný Londýn ze 72. patra, tedy z 244 metrů! Zakroužili jsme si na Coca Cola London Eye, projeli jsme se třikrát po Temži, ochutnali fish and chips a typicky britské burgery a nakoupili si maličkosti na tržnici. Taky jsme si trochu zaspekovali. Spali jsme totiž v rodinách a anglicky jsme mluvili skoro pořád. Nejen Nancy zažila překerní situaci. David se ztratil v Greenwichi, ale naštěstí ho zachránily dvě holky. Navíc celou dobu měl na pravé ruce sádku, takže byl fyzicky na dně. „Navíc se mi nenabil mobil,“ trpěl David ještě při psaní toho článku! Rozhodující ale je, že když se účastníků tohoto zájezdu někdo zeptá: Have you ever been to London? Můžou s klidem zařvat: YES! «

C

Redakce časopisu sChOOL zašla do prostoru Endorfin, který najdete v Petrohradské ulici, pár minut od naší školy. V nabídce mají hned několik únikových her: Márnici, Freddyho Kruegera, Saw, Star Wars a Titanic. My jsme si vybrali Titanic – zaoceánský parník, který 10. 4. 1912 vyplul z anglického Southamptonu do amerického New Yorku. Měla to být první plavba této tehdy největší osobní lodi na světě. Jenže byla zároveň poslední. Titanic se v noci z 14. na 15. dubna srazil s ledovcem.

Možná jste navštívili velkou výstavu na Výstavišti, možná jste viděli film, možná jste se o tom učili. Každopádně my jsme málem tu katastrofu, kde zahynulo víc než tisíc pět set lidí, zažili na vlastní kůži. Stali jsme se černými pasažéry, které jakožto nežádoucí živly připoutali do strojovny obří lodi. Vyvážnout krutému osudu nebylo jednoduché. Ještě teď nás tlačí odřeniny od pout...

Bohuže nemůžeme prozradit skoro nic o průběhu hry. „Žádné hinty!“ zavelel Patrik Votoček, provozní manažer Endorfinu, když nám vyprávěl o únikovkách. (Vyzrazené tajemství by vám pokazilo požitek ze hry.) Prozradit vám ale můžeme, jaké emoce se v nás odehrávaly. Občas jsme propadali panice – třeba když zhaslo světlo a my nevěděli, jestli se do strojovny nezačne valit slaná voda. „Aleno, já se bojím!“ opakovala Eliška zhruba každou druhou minutu. Tamča se prý nebála skoro vůbec.

*Tento prostor v březnu oslavil jeden rok provozu. Přesně v den prvního výročí fungování jsme krásně zrekonstruované místo, kde se dají pořádat oslavy, teambuildingy nebo tiskové konference, navštívili. Sledujte akce a soutěže na endorfinském Facebooku a Instagramu a možná získáte slevu na únikovku!
(www.endorfin.cz)*

úkoly přišel já sám?" ptal se opá-
kovaně ostatních vystresovaných
hráčů.

Možná by vám nevadilo, kdyby
někdo z nás umrzl v ledové vodě
připoutaný k topení. Možná by
to někoho z vás dokonce potěši-
lo. Ovšem nikdo z nás nezahynul.
Unikli jsme. Do organismu se
nám vyplavily endorfiny, hormo-
ny štěstí, a na baru jsme si pak
připili na Táníččino zdraví. Měla
totiž narozzeniny. (Taky vám při-
padá, že má pořád svátek, nebo
narozky?) «

Rozjely se díky videohram, například díky *Crimson Room* z roku 2004. Tvůrce Toshimitsu Takagi tehdy ve virtuálním prostoru vytvořil to, co dnes už dobře známe. Několik let trvalo, než se japonská společnost SCARP rozhodla skutečnou únikovou místnost vytvořit. První otevřeli v roce 2007. Únikové hry se pak šířily po celé Asii, o čtyři roky později se první *Escape Game* objevila v Evropě, konkrétně v Maďarsku.

Historie Národního divadla začala sbírkou peněz na jeho stavbu. Roku 1868 byl slavnostně položen základní kámen. Divadlo bylo poprvé otevřeno 11. června 1881. Ve stejném roce došlo k požáru, ale po další sbírce bylo opraveno a roku 1883 znovu otevřeno.

Národní divadlo jsem navštívila se třídou. Průvodkyně nás zavedla do vstupního vestibulu, dále pak do obrovského sálu s jevištěm, s několika patry lóží, malovaným stropem a lustrem, který nese více jak dvě stě žárovek. Prohlídka vedla až do podzemí, kde se nacházejí modely Národního divadla a základní kameny z různých historických míst naší země.

Dále jsme vystoupali na terasu, kterou lemuji sochy představující například operu, hudbu a komedii. Divadlo jsem už prošla snad celé, ale ještě jsem nenavštívila žádné představení. Ráda bych viděla Labutí jezero nebo Rusalku, a to nejlépe z lóže v prvním patře. Na divadle se mi nejvíce líbí jeho slavnostní atmosféra a také výhled z terasy, především na Vltavu a Pražský hrad. «

Na začátku dubna proběhl zápis do prvních tříd. Byli jsme samozřejmě u toho. (Redakce sChOOL je totiž všude. Vidí všechno. Slyší ještě víc.)

Pozorovali jsme jednoho uchazeče o studium, který se představil jako Kuba Kočí. (Jeho maminka nám prozradila, že do naší školy už chodí Kubův starší bratr Šimon, a proto neváhala s volbou školy.)

Jak vše probíhalo? Paní učitelka Voříšková chtěla po Kubovi, aby namaloval pána – podle jednoduchých nebo dvojitých čar se prý pozná motorická vyspělost. Ptala se ho taky, jaká zná písmena. Kuba předvedl, že zná *K jako klíč, M jako myška, S jako srdce, O jako okno. U P jako postel* se paní učitelka na chvíli zastavila a zjišťovala, jestli budoucí prvňák slyší, na jaké písmenko slovo končí. Kuba na to nakonec přišel. Dále prokázal znalost čísel od 1 do 6, barev a tvarů. Paní učitelka taky pochválila Jakubovu výslovnost – umí totiž bezvadně R i Ř. „Logopedické vady dětem vadí nejen kvůli řeči, ale i kvůli tomu, že slova pak i špatně píší,“ vysvětlila Ilona Voříšková.

Paní učitelky Suchá a Schubertová si pochvalovaly, že letos přišly k zápisu samé šikovné děti. Hodně z nich totiž chodilo už do nultého ročníku, kde se na školu dobře připravily. «

nejtrapnějších
prohřešků žáků

Kterých zhůvěřilostí jsmesi všimli?

Postřehy zachytili: David Hlaváček, Tamara Macková, Eliška Horváthová, Tatiana Bobáková

1 TOALETNÍ ZÁLEŽITOSTI

Některé děti si nemyjí ruce po použití toalety. Je neuvěřitelné, kolik žáků nechápe tento základní hygienický návyk. Jak to, že vůbec do školy nastoupí někdo, kdo nedokáže takhle jednoduchou věc?

2 EXKREMENTY

Je to k nevíře, ale někdo neumí spláchnout záchod. Průchod na hřiště připomíná pavilon paviánů a opic v zoo. „Nasadte si plynovou masku, nebo se udusíte. Vyberte si!“ volá zdravý rozum. My hlasujeme pro život.

3 ŠPATNÍ DÝDŽEJOVÉ

Před školou se občas zdržují druhostupňáci, kteří nahlas pouštějí z mobilu a z reproduktorů nevkusné písně. Hlavně hodně nahlas! Samozřejmě všem kolem dráždí ušní bubínky a nervovou soustavu. Kdyby tam aspoň hodili dobrou muziku!

4 TRAPNÉ BĚHÁNÍ

Po třídách, po chodbách, po hřišti, po jídelně a prostě všude, kde se dá, občas běhají splašená stvoření a zatahují do své nejspíše akce ostatní. Někdy někoho nebo něco smetou, zraní, naštvou, poškodí. Tuhle se například stalo, že jednomu chlapci z toho začalo tiktat pravé oko a jedna slečna si začala okusovat nehty. A vůbec, tak nějak všechny ostatní to nervuje.

5 ROZTRHANÝ ČASOPIS

Štve a zároveň nás mrzí, jak se některé děti chovají k výtiskům časopisu sChOOL. Přímě je znehodnocují. Jestlipak mají představu, kolik dá jedno vydání práce? A jestlipak mají představu, kolik stojí barevná kopie velikosti A3? Spočítejte si, na kolik asi vyjde dvacetistránkové čtení. «

NÁZOROVÍŠTĚ

Prošli jsme kraj světa, abychom našli odpověď ANO, ale nepodařilo se.

NE

Bohumila
BOHÁČOVÁ

„Sice matematiku učím, myslím si, že důležitá je, ale ne nejdůležitější. Všechny předměty jsou něčím specifické.“

Je podle vás
matematika
nejdůležitější
předmět
ve škole?

NE

Věra
ADAMOVÁ

„Matematika rozhodně není nejdůležitější předmět. Bez počítání se člověk v životě neobejde, ale i jiné předměty mohou člověka obohatit. Každý obor člověku něco dává.“

Zjišťovali a fotili:
Tamara Macková
a Adam Kabát

Devátáci a

COOL?!

Expertizu provedla: redakce sChOOL
Objekty vyfotil: Adam Kabát

V rubrice sChOOL EXPERTIZA jsme se tentokrát zaměřili na módu a životní styl devátáků. Jsou opravdu cool? Každopádně si to o sobě většinou myslí.

Hodnocení:
90%

MÓDNÍ POLICIE

K těmto výstavním exponátům budeme shovívaví. Deset procent strháváme za nudnou barvu vlasů (co třeba růžová, pánové?). Také neuznáváme obuv bez podpatků. (Co ty na to, Dominiku?)

Najít v deváté třídě někoho, kdo by se vyfotil do časopisu (a ještě k tomu ochotně), byl překvapivě nadlidský úkol. Už to nás zaujalo. Čekali bychom, že sChOOL budou chtít tvořit hlavně devátáci. Pozorovali jsme je více a zjistili jsme, že se až na výjimky nebaví s mladšími. Buď jsou stydliví a plaší, nebo trpí pocitem, že jsou chytřejší, moudřejší a zajímavější a že by zbytečně plýtvali svým šarmem. (Vzhledem k tomu, že mají v průměru o dost horší známky než jejich mladší kolegové, chytrost v tom pravděpodobně nebude hrát roli.) Navíc jsou v porovnání třeba s prvňáčky rozhodně méně roztomilí. Nemají už vlasy jako chmýří, ani plet jako dětskou prdelku. (Naopak mají někdy dost zbytečné velká chodidla a zbytečně se mračí.) Dále jsme vypátrali, že hodně energie věnují sociálním sítím a mnozí

se tam chlubí něčím, co by měli spíš skrývat. (Tomu se asi říká rebelství.)

Pozoruhodné je, že většinou neocenili snahu někoho jiného, třeba na představování školního parlamentu to s nimi bylo dost marné, a ještě tam dělali hluk. Kritizují vše. I náš časopis. (Podnětnou kritiku bychom samozřejmě ocenili, jenže na sprostárnách nic podnětného není.)

Všimli jsme si také, že někteří devátáci netřídí odpad, což je jako žít sto let za opicemi. „Mají dost páchnoucí třídy. V úterý a ve čtvrtek k nim musíme na matematiku a omdlíváme,“ sdělil nám důvěrně jeden žák. Všichni chtějí být originální, oblíbení a uznávaní, až jsou vlastně všichni stejní. To jsou ty hormony! (Jenže na pubertu se nedá svést všechno.)

Přišli jsme i na několik plusů: Umí dobře hrát fotbal a umí dělat dobré fotky.

Náš závěr: Jsou devátáci cool? Mohli by být, kdyby... Kdyby se někde malinko ubralo (arogance) a někde naopak přidalo (rozumu). Jinak děkujeme fotopostavám za to, že šli proti proudu, a ačkoli je zřejmě spolužáci označí za trapáky, nebáli se vyfotit. Bravo, první krok k tomu být COOL. «

PRVNÍ PĚTKA

V rubrice sChOOL POPRVĚ se tentokrát věnujeme nejhorší známce. **Tamara Macková** popisuje nepříjemný zážitek, vzpomínku připojily i další dvě redaktorky.

Vzpomínala: **Tamara Macková**
Portréty celé redakce nafotil: **Adam Kabát**

Svoji první pětku jsem dostala na prvním stupni ve čtvrté nebo páté třídě. To jsme jednu měli hodinu pracovní výchovy s paní učitelkou Červovou, na což jsem se hrozně těšila, protože jsem měla tuhle hodinu moc ráda. Ale netušila jsem, že se mi ta hodina a celý den začne postupně měnit v děs. Když jsme pozdravili paní učitelku vstupující do třídy, vzpomněla jsem si, že jsme měli domácí úkol. Rychle jsem přemýšlela, jak se z toho vykrotit, ale marně. Bylo totiž pozdě. Už už mě napadalo dobré vysvětlení, svítla mi naděje, jenže to by museli být naši kluci milí a trochu obětaví (čehož kluci v tomhle věku zřejmě nejsou schopní). Trochu jsem doufala, že mi pomůžou odvrátit katastrofu, jelikož měli spoustu kostek lega, které jsme si právě měli donést. Ale nenamáhal se mi půjčit jedinou z nich. Moje kamarádka vyvázla dobře, protože jsme spolu měli v lavici puzzle různých světadílů, což taky splňovalo zadání. Dohodly jsme se, že nejdřív je postaví ona a pak já. Jenže ještě než jsme si stačily puzzle předat, příběhla paní učitelka, a já měla pětku za domácí úkol. Byla to

moje první pětku v žákovské knížce. Skoro jsem se zhroutila, protože jsem ještě neměla nikdy žádnou pětku. Sice jen z pracovní výchovy, ale stejně. Pak jsem si řekla, že musím být pečlivější a pozornější. Snad se mi to daří... «

„Příběhla paní učitelka, a já měla pětku za domácí úkol.“

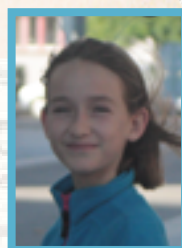

Svou první pětku jsem dostala v první třídě. Bylo to z matematiky, z porovnávání čísel typu: o kolik se liší číslo tři a číslo pět? No a já jsem měla špatně všechny příklady, a tak jsem dostala pětku. Vůbec nechápu, proč jsem to tak popletla. Ale spíš to byla jenom taková sran- da, protože to nebylo do žákovské knížky. A od té doby je moje nejhorší známka trojka.

Eliška Horváthová

„Má první pětku se v mé žákovské knížce ocitla 12. 11. Byla z výtvarky – nedonesla jsem totiž úkol. Ale opravila jsem si ji podtrženou jedničkou. Šlo o moji první pětku za necelých pět let studia! Byla jsem z ní napřed vyděšená, ale potom jsem byla velmi šťastná z té podtržené jedničky.“

Kateřina Juránková

VÍTE, ŽE...
Pětku je docela slavná? Je přímo v názvu skvělého seriálu Bylo nás pět. Jmenuje se podle ní i komedie Pětka s hvězdičkou. A dospěláci si jistě pamatují písničku „Né, pětku ne, já jsem v tom nevinne...“ Pětku je taky lidové označení pro desetikorunu, které se ujalo po peněžní reformě v roce 1892. «

NEJ Jany Frojdové

Zjišťovaly: Eliška Horváthová
a Tatiana Bobáková
Fotil: Adam Kabát

Co dělá radost ředitelce naší školy **Janě Frojdové**?
Máte taky rádi plavání?

Nejoblíbenější roční období: **léto**
Nejoblíbenější zvíře: **pes**
Nejoblíbenější rostlina: **avokádovník**
Nejoblíbenější jídlo: **rajská s knedlíkem**
Nejoblíbenější nápoj: **pivo a malinovka**
Nejoblíbenější barva: **fialová**
Nejoblíbenější osobnost: **Terry Pratchett**
Nejoblíbenější čtení: **Harry Potter**
Nejoblíbenější film: **Hobit**
Nejoblíbenější místa na zemi: **naše chalupa**
Nejoblíbenější kout doma: **zahradní lehátko**
Nejoblíbenější píseň: **Cesta**
Nejoblíbenější zpěvák: **Lenny Kravitz**
Nejoblíbenější herec: **Johnny Depp**

Nejoblíbenější kniha: **Malý princ**
Nejoblíbenější film: **Líbáš jako Bůh**
Neoblíbenější píseň: **všechny od Leonarda Cohena**
Neoblíbenější herec: **Martin Hofmann**
Nejoblíbenější činnost: **plavání**
Nejoblíbenější oblečení: **pohodlné sportovní**
Nejoblíbenější roční období: **jaro**
Nejoblíbenější měsíc v roce: **duben**
Nejoblíbenější barva: **optimistická oranžová**
Nejoblíbenější den: **sobota**
Nejoblíbenější nápoj: **ibíškový čaj**
Nejoblíbenější rostlina: **tulipán**

„Mám ráda Harryho Pottera a Hobita, rajskou omáčku a naši chalupu.“

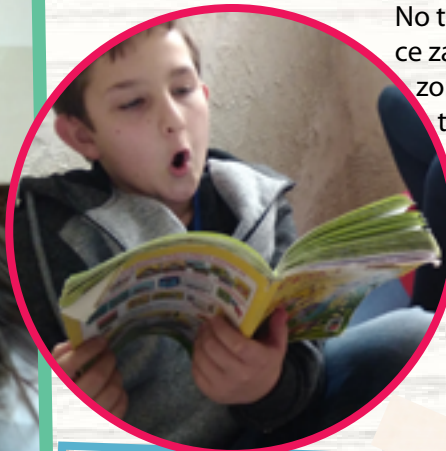
NEJ Michaela Suchá

Zjišťovala: **Tamara Macková**
Fotila: **Stella Polláková**

Co má ráda učitelka na prvním stupni **Michaela Suchá**, která se stará o web naší školy?

TÝMOVÁ PRÁCE
V šesti se zeměkoule lépe táhne. Společné učení funguje nejen na zemák!

NADŠENĚ
No to je ale velice zajímavé! Pozoruhodné je taky tohle... No tohle! Bezva, že už to vím!

RYCHLOVKA O PŘESTÁVCE
Spojte pohodičku před hodinou se stresem před testem.

NONSTOP
Někdo se od učebnice neodtrhne ani v intimních chvílích.

NA POSLEDNÍ CHVÍLI
Nestíhám, ne-svačím, naučit se nestačím, za chvíli je osm a já mám velké zpoždění, vážení.

BLÍŽ K NEBI
Na stromě máte hlavu blíže k oblakům. Sice se říká „žádný učený z nebe nespadá“, ale geniální nápady přicházejí shůry!

„UČENÍ ŠOKEM“
Někdy nejste na nové informace připravení...

PŘIROZENÁ POLOHA
Někomu to líp myslí hlavou dolů.

„ŠLOFÍK“
Rozdíl mezi přemýšlením a spánkem bývá minimální!

VELKÁ typologie UČENÍ

Nafotili jsme pro vás dvanáct různých stylů učení. Jak studuješ ty?

Typy zachytila: redakce sChOOL
Fotila: Alena Bartošová

KAŠLU NA TO
Vzdávám to, pápá, učebnice!

HRAVĚ
Ohohóoo, že vyšší matematika s počítadlem nejde dohromady? I na druhém stupni kuličky pomůžou.

Apríl!

První dubnový den je tradičně pravděpodobně už od 16. století spojený s žertíky, někdy i dost šílenými. Novináři mají povoleno v ten den vypustit nějakou kachnu (moderně nazývaná hoax). Tady jedna je: Základní škola U Vršovického nádraží se zapsala do Guinnessovy knihy rekordů. Bodovala v počtu získaných jedniček na osobu. «

ANKETA:
Vzpomínáš na nějaké-
ho prastarého apríla?

Zjišťovala: Stella Polláková

„Jednou mi jeden kluk řekl že se mu líbím, tak jsme si spolu začali psát a on mi najednou napsal, že to byla sranda.“

Nikola Coufalová

„Udělal jsem si srandičku z Evelíny. Zavolaly jsme jí a řekly, že nás chytily policajti, protože jsme neměly lítačku.“

Eliška Volšičková a Nina Boblová

„Udělal jsem si jednu srandičku ze třídy. Tehdy jsem nosil kratasy. Udělal jsem si z bílé modelíny zlomenou kost a opatrně jsem jí donesl do školy. Potom jsem si to dal na nohu a dělal jsem, že mám zlomenou nohu.“

Kuba Suchany

Vejce

Malovaná, vyfoukaná, naměkko, natvrdo – vejce jako symbol plodnosti nechybí v žádné domácnosti. Při této příležitosti se zeptejme: Co bylo dřív, vejce, nebo slepice? Myslete! «

Co patří k jaru?

Připravili jsme pro vás velký přehled všeho, bez čeho by jaro nebylo jarem.

Sepsala: redakce sChOOL

Šílené počasí

Slunko střídá větrno a déšť. Anebo obráceně, podle toho, odkud se na věc díváte. Aprílové počasí inspirovalo redakci sChOOL ke studiu meteorologie a připravili jsme pro vás odbornou předpověď: Bude vždycky jinak, než si přejete. Budete si stěžovat na sucho, ale až přijde déšť, zalamentujete, že vám chybí deštník. Pro nespokojené šílence jediné šílené počasí. Muhahaáá! «

Poezie

Aprílové počasí se často projevívá v náladách a náladovosti. A když je někdo senzitivní jako redaktor David, můžou z té záplavy emocí vytrysknout i verše. Pozor, jeho opus řadíme do oblasti tzv. poezie, která vás možná přizabije. Čtěte opatrně. «

Jsem jako aprílové počasí

Básnil: David Hlaváček

Jsem jako aprílové počasí.
Když mě někdo štve, dojde někdy k hádce.
Někdy to jde prudce, jindy ovšem hladce,
jednou průtrž trvá dlouho, jindy zase krátce.
Často mě nenapadá obrana,
a až když hádka skončí,
vím, jak zaútočit.
Někdy jsem výbušný, jindy jsem klidný.
Někdy jsem hluchý, jindy slyším trávu růst.
Tohle je má básnička o tom,
že slunce střídají mráčky,
že slova mají háčky,
princezny svoje dráčky
a školy svoje Hlaváčky.
Jsem jako aprílové počasí.

Kytky

Vidíte sami, že i kolem školy to kvete. Jarní kvítka svádějí k utržení, což byla příležitost pro naši redakci. Na Terežku s Diankou jsme se jednoho odpoledne vrhli a nafotili titulní stranu. Tak schválně: Poznáte, kterou fotku jsme na titulku nakonec použili? «

Fotil: Adam Kabát

KŘEČČÍ DOPIS

Pomohla sepsat: Tatiana Bobáková

Ahoj všichni,
jsem křeček a mé jméno je Frantík. Nejčastěji se v životě zabývám spánkem a hlodáním. Není to nijak zvlášť těžké. Moje sestřenice se jmenuje Alexa. Ta taky ráda spí, na rozdíl ode mě to nepovažuje za nudu. Taky se ráda vyhřívá. Mám ji rád, ale ona se mě bojí.

Frantík

MORČECÍ DOPIS

Pomohla sepsat a vyfotila: Stella Polláková

Ahoj,
ještě se neznáme – jsem Lili a jsem morče. Žiju u Stelly se svou mladší sestrou Jessikou. Samozřejmě mě nejradší jíme a nejradší vyklouzáváme páničky z rukou. Milujeme, když v létě běháme po trávě. Taky se rády škádlíme. Panička nás tak vykrmuje, že z toho máme obrovský zadky.

Čus, Lili

Zvířátka

Se srstí anebo opeřená – to je fuk, jakákoli zvířátka (a hlavně mláďata) k jaru prostě patří. Naši redakci se podařilo oslovit tři čtyřnohá stvoření, která nám napsala e-mail o tom, jak se jim žije. «

PSÍ DOPIS

Pomohla sepsat a vyfotila: Eliška Horváthová

Ahóóó,
tady zase Larinka. Minule jsem vám vyprávěla o tom, jak si píšeme dopisy a dnes to bude o psí škole.
Už je to dávno předávno, co mi byly dva roky – nám psům se to počítá jinak. Moje hodná panička řekla: „Lari, Lari, tvoje kamarádka Vesna už minulý rok chodila do 0. A. a ty se flákáš doma!“ Samozřejmě jsem se urazila (ostatně kdo by se neurazil?) a v pokojíčku jsem si říkala: „Přece nemůžu za to, že má Vesna má tak přísné páníčky!“ Najednou někdo zaklepal na mé dveře a já štěkla „haf, dál, haf“ a vstoupila panička. Vysvětlila mi, že každý pejsek i dítě musí do školy.
No a tak jsem v září nastoupila do školy. Jak to tam probíhalo? Ve škole jsme se nejdřív pochopitelně přivítali s Vesnou, Dantesem a Kyrou. Schrupli jsme svačinu, zazvonilo a my mazali do učebny. Nebyla to jen tak obyčejná učebna, byla totiž v parku a učili jsme se tam, jak ulovit veverku, jak běhat rychle a jak štěkat...
Dnes už mám za sebou maturitu a právě si dodělávám vysokou. Promiňte, musím končit – zítra mám zkoušku a zatím to ještě moc neumím. Tak zase někdy příště.

Haf, čau, haf, Larinka

Velikokonoce

Velikonoce každý slaví trochu jinak – někdo chodí do kostela, jiný šlehá pomlázkou nebo hledá králíčkovy dobroty. Redaktorka Táňa na tom bývá o Velikonocích dost špatně: „Naše rodina jezdívá na Slovensko do Dolného Kubína. Tam kluci polívají holky vodou. Je to hrůza,“ hodnotí slečna Táňa. „No, tradice jsou tradice, s nimi nikdo a nic nehne.“ Jenže to by nebyla Táňa, aby na to nešla chytře: „Mám jeden figl, převlékám se do plavek a moje osvědčená kúra fakt zabírá,“ libuje si. «

Láska

No jistě, láska pochopitelně patří ke každému ročnímu období, nejen k jaru. Ale na jaře se jí obzvlášť daří, a proto jsme jí věnovali celou psychologickou poradnu na straně 17. Připomeneme vám, že byste na prvního máje neměli zapomenout na pusu pod rozkvetlou třešní a na recitaci veršů legendárního Karla Hynka Máchy. A všem, kdo zrovinka zamilovaný není, posíláme pusu na dálku! «

NÁPOVĚDA sChOOL:

„Byl pozdní večer - první máj - večerní máj - byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas, kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech; květuící strom lhal lásky žel,
svou lásku slavík růži pěl, růžinu jevil vonný vzdech...“

Čarodějnice

Koště objednal a krasavice vyfotil: Adam Kabát

Slet všech čarodějek a čarodějnic se, jak víte, koná každý rok 30. dubna. Kdo se u nás ve škole maskuje jako dívka či jako dospělá žena, odloží poslední dubnový večer svou falešnou tvář a projeví se ve své plné síle a kráse. Komu se porouchalo koště, nechť se zastaví v redakci sChOOL. Poskytujeme rovněž poradenství v oblasti kouzel a lektvarů. Jsme upřímné a na nic si nehrajeme. «

TIP sChOOL:
O recept na lektvar lásky si napište čarodějnici sChOOL na adresu magazin.cool.school@gmail.com!

CITY JEN OSOBNĚ!

Napsala: Daniela Hrušková, psycholožka

V oblasti lásky a vztahů považují za velmi podstatné splnění jedné důležité podmínky. Všechno to, na co se ptáte, co vás zajímá o tom druhém se NIKDY nemůžete dozvědět z chaty, messengeru, Instagramu! To je možné jenom a pouze osobním kontaktem! Určitě jste si už dávno všimli, jak lehce se do mobilu cokoliv píše, klidně i to, co nemyslíte vážně, co byste nikdy neudělali a neřekli přímo. A v tom to vězí. Jenom když si s někým povídám z očí do očí, můžu tomu druhému porozumět, můžu ho poznat, vycítit, co ke mně cítí, jestli jsou moje city opěťované, nebo ne. Jaký ten, kdo se mi líbí vlastně skutečně je! Nic z toho přes mobil a chaty možné není! «

Téma pro školní psycholožku

Čas na dvoření

Nevíte, jak dát najevo svoje city? Psycholožka Daniela Hrušková ví vše o (jarním) namlouvání a dvoření.

Když se mi někdo líbí, jak mu to mám dát najevo?
Třeba malými projevy přízně: nabídnout pomoc, něco podat, usmát se. Kluci se můžou projevit jako gentlemani a zvednout místo dívky židli, podržet dveře...

Hodně lidí se bojí, že se ztrapní vyznáním lásky. Jak se proti obrnit?

Než se odhodlám někomu vyznávat lásku, musím si připravit vhodnou situaci, ať ten druhý není v šoku. Musím být empatický, a pokud cítím, že můj objekt lásky na mě reaguje podrážděně, není rozumné spěchat s vyznáním.

Co když mě odmítne?

Ano, může se stát, že vás dívka nebo kluk odmítne, ale bez rizika není zisk! Chce to odvalu nejenom projevit city, ale i vypořádat se s případným odmítnutím.

Podle čeho poznám, že se někomu líbím?

Vidím, že si se mnou rád(a) povídá, usmívá se na mě, moje přítomnost mu je příjemná a vyhledává ji, kouká na mě jinak než obvykle...

Je riskantní zamilovat se do nejlepšího kamaráda? Může se tím kamarádství pokazit?

Riskantní to je – jako všechno s láskou spojené. Jsou kamarádství, která přerostou v lásku, ale i opačné případy.

Jsou rozdíly mezi klučíci a holčičí láskou a balením?

Myslím, že určitě. Tak jako je rozdíl mezi klukem a holkou, je rozdíl i v jejich balení. Holka vysílá různé signály, úsměvy, povídá si, nabídne třeba klukovi koláč ze svačiny. Kluk má prostor chovat se jako gentleman, pozvat dívku na zmrzlinu, do kina nebo na procházku. Kluk by měl být podle mého názoru akčnější a dát najevo, že je

POTŘEBUJES POMOC?
Nebo máš pocit, že by pomoc potřeboval tvůj kamarád? Zajdi za školní psycholožkou Danielou Hruškovou.

PRVNÍ PUSA

Čas na první pusy podle školní psycholožky nastane potom, co se znáte víc a víte, že vaše city jsou vzájemné. „Objímání a držení se za ruce přicházejí v pravý čas, pokud si dva rozumějí a mají se rádi,“ říká psycholožka Hrušková. Podle ní se odkládáním pusy nemůže nic pokazit. To spíš zbytečným spěcháním. A co když se jeden pusinkovat chce a druhý ne? „Vždy respektujeme přání toho, kdo chce počkat. Na jakékoliv projevy něžnosti musí být připraveni oba dva stejně.“

Vyptávala se: redakce sChOOL
Fotil: Adam Kabát

kluk. To ale neznamená, že holka nemůže jako první někam pozvat kluka.

Je přehnané, aby kluk na základce přinesl holce kytku?

Není, holka se líbí kluci s romantickou duší. Je dobré mít pro první kytku dobrý důvod, třeba narozeniny nebo svátek, a předtím už alespoň tušit, že holku moje kytky potěší.

Jak reagovat, když mě něčí přízeň obtěžuje, ale nechci druhému ublížit? Je lepší facka, nebo tiché odmítnutí?

Rozhodně ani jedno. Je fér dát tomu druhému vhodným způsobem a co nejdříve najevo, že jeho přízeň nebude opěťována. Nejlepší je ale udělat to mezi čtyřma očima, určitě ne před celou třídou. Vždyť v jeho kůži se můžete kdykoliv ocitnout i vy. Jak by se vám líbilo, kdyby se vašim citům někdo veřejně vysmál? «

ZPÍVÁNÍ podle Davida

Rubrika sCh00L HOBBY přináší unikátní rozhovor redaktora **Davida Hlaváčka** se sebou samým. To víte, umělci mívají zvláštní zvyky.

*Provedl a foto z koncertu dodal: David Hlaváček
U stromku vyfotil: Adam Kabát*

Recenze

Tyhle písně si určitě poslechněte!

Me Gusta

Doporučuje: Stella Polláková

Tuhle píseň anglicky zpívá český popový zpěvák Mikolas Josef. Byl vloni šestý na světové soutěži Euro Vize a tohle je teď jeho největším hitem. Píseň je hlavně o tanci a vždycky mě rozhýbá. «

Hodnocení:
98 %

Denis

Doporučuje: Adam Kabát

Jde o mírně sprostou píseň, naučil jsem ji už spoustu kamarádů. Zpívá se tam o podvádění holky, takže to souvisí s naší psychologickou poradnou. Každá sloka končí výkřikem: Denis, kdo je *** Denis? «

Hodnocení:
90 %

Sunflower

Doporučuje: David Hlaváček

Je to taková relaxační písnička od Post Malone z filmu Spiderman. Mám ji ve svém albu, je to něco mezi zpěvem a rapem. Uklidňuje mě. «

Hodnocení:
96 %

Je pravda, že tvým největším koníčkem je hudba? Ano. Od malinka mě lákaly tóny. Stačilo stoupnout si ke klavíru a brnkat. Ještě než jsem začal chodit do školy, vodili mě do dětského zpívání. Od nulté třídy chodím do dětského pěveckého sboru Pueri gaudentes. Na začátku, asi dva měsíce, se mi tam chodit nechtělo, ale brzo mě to začalo bavit. Už je to sedm let a baví mě to pořád víc. Jsem už čtvrtým rokem v koncertním sboru.

Řekni nám o sboru něco víc. Je to chlapecký pěvecký sbor. Začínají tam zpívat chlapci od útlého dětství a zpívají tam až do dospělosti. Přípravný sbor se jmenuje Ťutínci, další Pueri 1, Pueri 2, Pueri 3 a pak je koncertní sbor. Starší chlapci po mutaci přecházejí do mužského sboru.

To se jen učíte písničky, nebo vystupujete i veřejně?

Samozřejmě vystupujeme na koncertech, a to docela často, záleží, jaké je období roku. Kolem Vánoc jsou chlapecké sbory na koncertech žádané. V létě máme koncertů méně. Někteří z nás vystupují i v opeře.

V opravdové opeře?

Jistě. V Turandot ve Státní opeře a v představení Mefistofeles v Národním divadle. Taky jsme zpívali s Vojtou Dykem v Bersteinově Mši.

A koncerty?

Zpívali jsme v Rudolfinu, Obecním domě, v mnoha kostelech, kde byly vánoční koncerty. Taky jsme zpívali na festivalu Pražské jaro.

Do ciziny jezdíte také?

Předloni byl sbor v Rusku na mezinárodní soutěži, letos jsme byli na Slovensku na soutěži. Koncem června letos pojedeme do Talinu v Estonsku na největší sborový festival.

Kolik času sboru věnuješ?

Zkoušky máme dvakrát týdně, po každé skoro dvě hodiny. Pak míváme víkendové soustředění, zkoušky v přípravě na koncerty nebo natáčení. K tomu musím připočíst dojíždění do Holešovic do hudební školy. Jo, a v létě máme vždycky dvoutýdenní soustředění. «

Jak se u nás sportuje

Jsmo škola plná pohybu a nebojíme se žádného sportu. Do čeho všeho se naši žáci na jaře pustili?

*Napsal: Adam Kabát
Foto: archiv školy*

Pamatujete na 28. ledna? Celá škola se dala do pohybu. Všude bylo slyšet divné bouchání, dupot, výkřiky radosti i brekot.

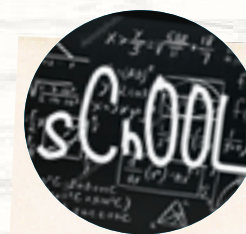
Probíhal totiž turnaj ve stolním tenise. Účastnilo se ho sto čtyřicet zapálených žáků pro ping pong. Bylo to napínavé až do konce, někde lítaly i páčky, ale většinou vzduchem poletovaly jenom míčky. Absolutním vítězem se stal Jan Příbramský z 8. A.

Na konci února jsme se zúčastnili kriketového turnaje. Na začátku března se odehrálo obvodní kolo

ve vybíjené druhé kategorii chlapců a dívek. Obsadili jsme 4. místo, takže hodně velký

úspěch. No a pak taky nezapomínejte na to, že druhé a třetí třídy chodí plavat a celá družina skoro každé odpoledne hraje fotbal. A který sport máte nejradši vy? «

Hobby naší školy

KLUB MLADÉHO DIVÁKA

Napsala: Tamara Macková

Přihlásila jsem se do Klubu mladého diváka, se kterým chodíme jednou za měsíc do divadla. Je to hodně výhodné – cena jednoho představení je kolem sto korun. Všechna představení zatím podle mě byla super, až na jedno, které se trochu nepovedlo. Onemocněla totiž hlavní herečka a vystupoval jenom herec s hudebními nástroji. (Jeho výkon mi ale připadal neuvěřitelný, vzhledem k tomu že byl slepý.) Rozhodně bych Klub mladého diváka doporučila všem, kteří rádi chodí do společnosti a mají rádi vtipná a zábavná představení. «

KERAMIKA

*Napsala a vyfotila:
Stella Polláková*

Na naší škole funguje skvělý kroužek keramiky, který vede paní učitelka Matějková. Tvoří se tam výrobky podle ročního období i podle vlastních nápadů. Můžete si vyrobit krásný dárek pro kamarády nebo někomu z rodiny a spousta věcí se vám může hodit domů jako dekorace. Stačí tvořivost a představivost. «

SOUTĚŽ!

Odpověz na naše tři záludné otázky a napiš e-mail na magazin.cool.school@gmail.com nebo vyplň dotazník u našich sCh00L krabic na vrátnici. Třeba získáš odznak sCh00L, nebo se dokonce za odměnu objevíš na titulní straně!

1. Z čeho dostala redaktorka Tamča svoji první pětku? (Podívej se na stranu 10.)
2. Kdy je čas na první pusu? (Podívej se na stranu 17.)
3. Jaké město v zahraničí navštívil Adam, David a Nancy? (Podívej se na stranu 5.)

„Poznámku v žákovské už mám. Dvakrát jsem běhal po třídě a shodil školní obraz. Rozbil se.“

David Pokorný, 3. B

„Nikdy jsem ještě poznámku nedostal. Nemám žádné problémy, jen jednou jsem neměl sešit a dvakrát jsem si zapomněl přinést úkol. Jinak nic.“

Adam Hamami, 2. A

Máš poznámku v žákovské?

Tropíš ve třídě nějaké lumpárny, za které se na tebe paní učitelka zlobila?

Vyptávaly se a fotily: Tamara Macková a Alena Bartošová

„Dostávám hodně poznámek – nenosím domácí úkoly, zapomínám pero, pořád se mi něco ztrácí... Dostal jsem dokonce napomenutí třídního učitele za běhání po třídě. Ale běhal i Martin! A dneska jsem dostal poznámku do žákovské knížky za to, že jsem si zapomněl žákovskou knížku.“

Šimon Kočí, 2. B

„Poznámku nemám, ale jednou se na mě paní učitelka zlobila. Praly jsme se totiž s holka-ma i pingpongového stolu a já spadla. Pak mě celý den bolela záda. Paní učitelka se zlobila, že jsem si mohla něco udělat.“

Tereza Křepelková, 3. B

„Dostala jsem zatím jenom dvě poznámky – první za to, že jsem zapomněla úkol z angličtiny a druhou za to, že jsem vykřikovala v hodině. Zapomněla jsem se totiž přihlásit.“

Anička Václavková, 2. B

„U nás ve třídě dostáváme razítka – za pět špatných je pak poznámka. Mám celkem osm razítek, ale některá dobrá, takže poznámku ještě nemám. Občas teda ale vykřikuju.“

Dominik Marek, 1. B

